

Τῇ ΙΒ΄ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐὰν ἡ παροῦσα τοῦ Ἁγίου Ἑορτὴ
δὲν τύχη τῇ Κυριακῇ τῶν Προπατόρων,
ἡ τοῦτου Ἀκολουθία ψάλλεται,
καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Τ η ς συ νο δ ο της πρω της α νε δειχ θης υ περ μα

χος ^Δ και θ αυ μα τ ε ρ γος θε ο φο ρ ε Σ πυ ρι ι δων πα τη ρ

η μων ^π₉ δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δ₂ και
 ο φιν εις χρυ σον με τε βα λες ^π₉ και εν τω μελ πειν τας
 α γι ας σθ ευ χας ^Δ₂ α γγε λας ε ε σχεις συλ λει τω
 γθ ον τας σοι ι ε ρω τα τε ^π₉ δο ο ξα τω σε δο
 ξα σαν τι Χρι στω ^Δ₂ δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
 τι ^Δ₂ δο ο ξα τω ε νερ γον τι δι α σθ πα σιν ι α α
 μα α τα ^π₉

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε ^Δ₂ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δι και ος Δα βιδ ^Δ₂ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων ^Δ₂ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ₂
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο
 κθ ς σου ου ου ου ^π₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

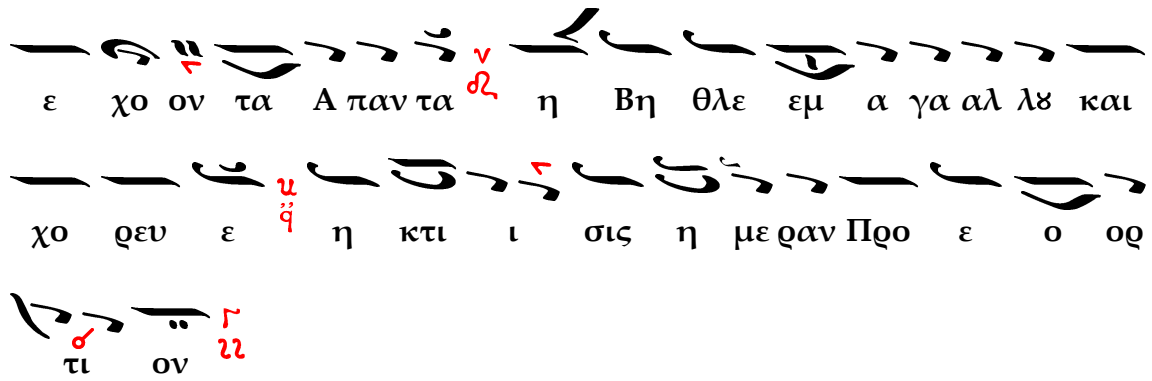
Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϝ

Ο φιν με τε βα λε ες εις χρυ στον Α α γι ε
και ταις των λο γων σδ νευ ραις α πε ε πνι ξας τον
δυσ σε βη και πο νη ρον Α ρει ον θε ο
φο ρε Βα σι λει δε γε γο να ας ι α τρος πα να
οι οι δι με και νε κρως ε ξη γει ει ρας δαι μο νας τε
α πη λα σας δι ο σδ συ νελ θο ον τες υ μνδ μεν
Ι ε ρα ρ χα την μνη η μην την πα αν τι ι μον

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

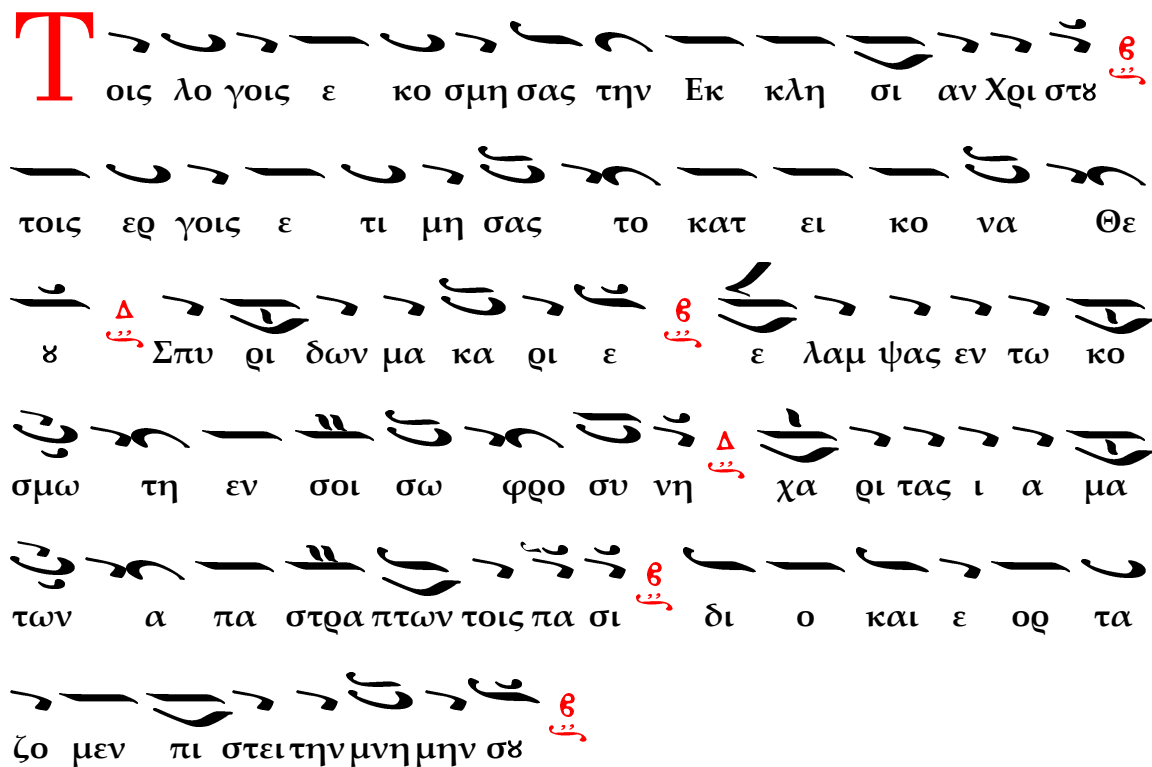
Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϝ

Χ α ρας πε πλη ρων ται αι παν τα τα πε ε ρα τα
η Θε ο το κος γα αρ γεν ναν ε πει ει γε ται τον
Βα σι λε α τδ παν τος ω θαυ μα τος α νε ρ μη
νευ τδ αρ χε ται ο α να ρχο ος και σα ρ κδ ται ο
α α σα ρκος σπη λαι ον εισ δε χε ε ται τον συ νε ε

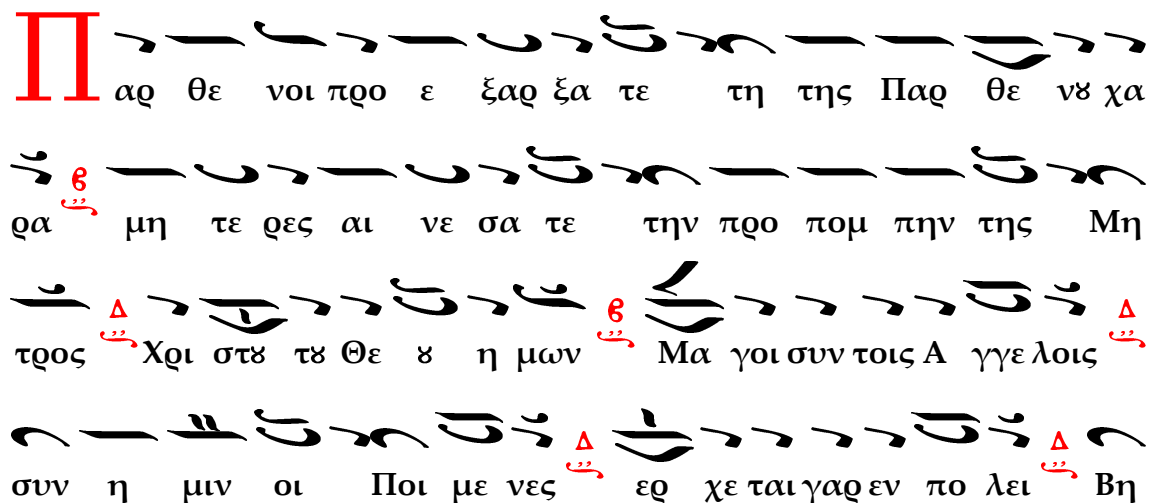
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Θ.

θλε εμ τϛ γεννησαι αυ της ταις ι κε σι αις σω σον η
μας ο Θε ος

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

A να κτο ο ροις και μυ υσταις θε ο πρε πως
εν συλ λο ο γω παν σε ε πτω φι λο σο φων τρα
νω ως δι ε σα φη σας της Τρι α δος την δυ να μιν
αρ ρη τως μα καρ ω ω φθης μο να δα Θε ο τη τος
και εν μι α ς σι ι α σα φως ε δογ μα τι σας
ο θεν υ περ λο γον κατ ε πι πνοι αν θει ει αν
θει ει λες τον φλυ α ρον τη δυ να μει τϛ Πνευ μα τος
Ι ε ραρ χα θε ε σπε σι ι ε πρε σβευ ε Χρι
στω τω Θε ω των πται σμα α των α φε σιν δω ρη σα
σθαι τοις ε ορ τα ζσ ι πο ο θω την α γι αν μνη η
μη ην σϛ

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἦχος πλ' Νη ς

Χ αἰ ρε Θρο ο νε πυ ρι ι μορ φε τϑ Θε ς
χαι ρε Κο ο ρη κα θε εδραβα σι λι κη κλι ι
νη πορ φυ ρο στρω τε χρυ σο πορ φυ ρε θα λα με χλαμυς
α λαρ γο χρο ε τι μαλ φε στα τον τε με νος α στρα
πη φο ρον α αρ μα λυ χνι α πο λυ φω τε χαι ρε Θε
ο το κε ε δω δε κα τει χε πο ο λισ και πυ υ
λη χρυ ση λα τε και πα στας α γλα ο μορ φε α γλα
ο χρυ σε ε τρα πε ε ζα θε ο κο σμη το ον σκη
νω μα χαι ρε εν δο ξε Νυμ η φη η λι ο στα λα
α κτε χαι ρε μο νη ψυ χη ης μϑ ευ προ ε πει ει α

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου ς

Ε κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ς ς και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϛ ϛ

Ο^{Δι} ι μι σϛ ϛν τεϛ Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη

^{Βϛ} η η τε ε ε ε ε α πο ο τϛ Κυ υ ρι

^{Πα} ι ι ϛ ϛ^{Βϛ} ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο

^Μ ο ος γαρ ^{Βϛ} πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι^{Βϛ}

Δ^{Βϛ} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι

ι ω Πνε ευ μα α τι ι^{Βϛ}

Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^Δ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται^Δ

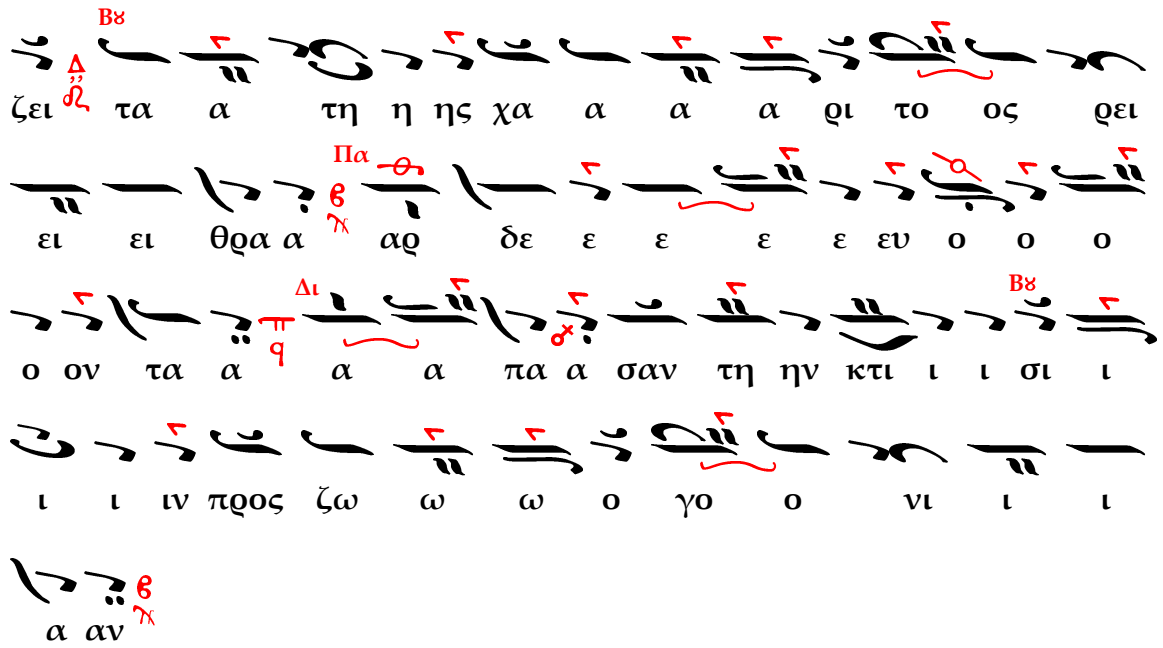
τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι^{Βϛ}

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως^{Βϛ}

Κ^{Βϛ} αι νυν και α ει και εις τϛς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην^{Βϛ}

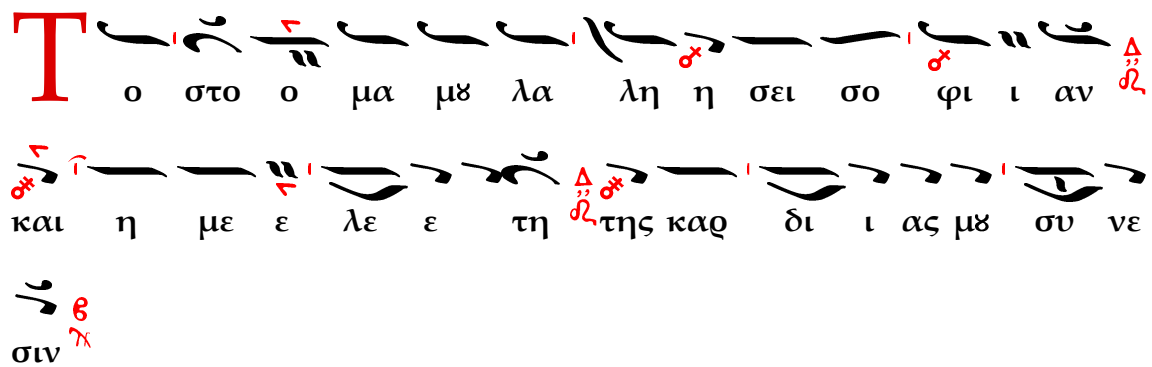
Α^{Βϛ} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ^{Δι}

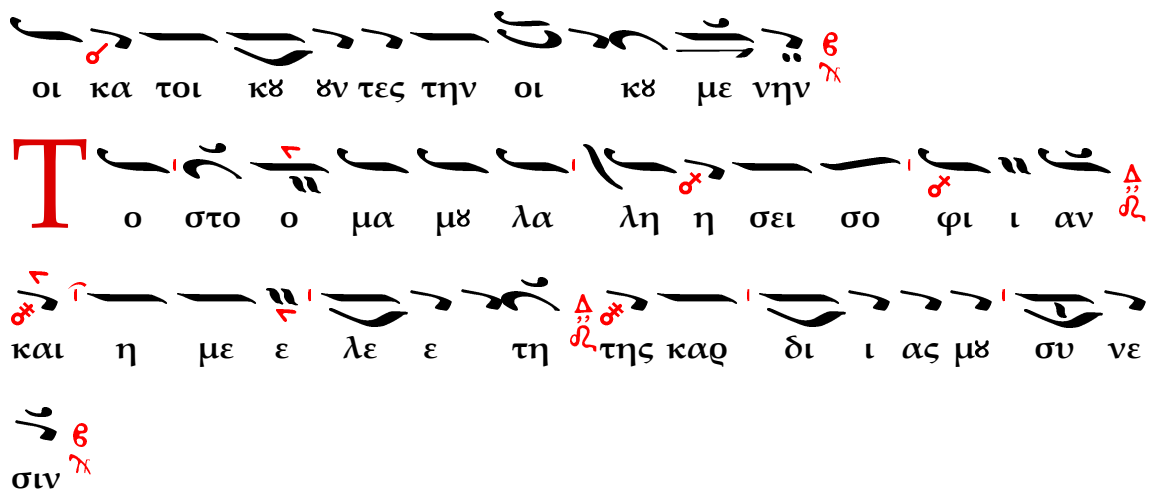
Προκείμενον.

Ψαλμός μη΄.

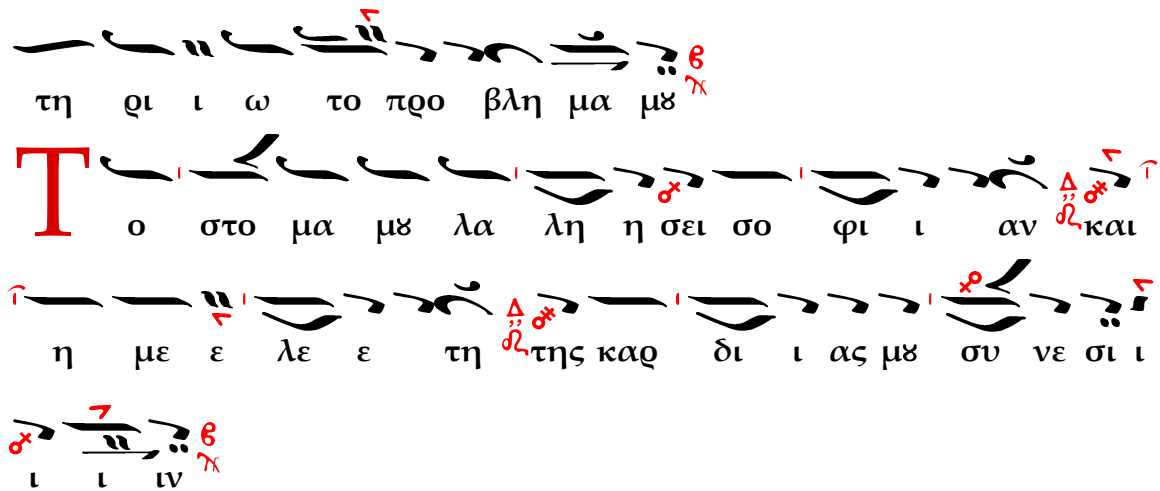
Ἦχος Βου

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες
 οι κα τοι κλ δν τεσ την οι κλ με νην

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολήν τὸ οὖς μου,
 α νοι ξω εν ψαλ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

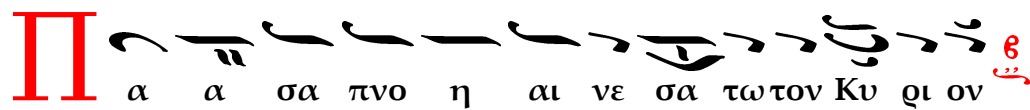
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

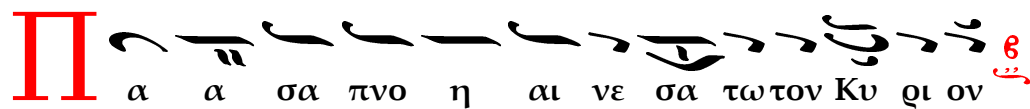
Σταθερὸν Προκείμενον ὁρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

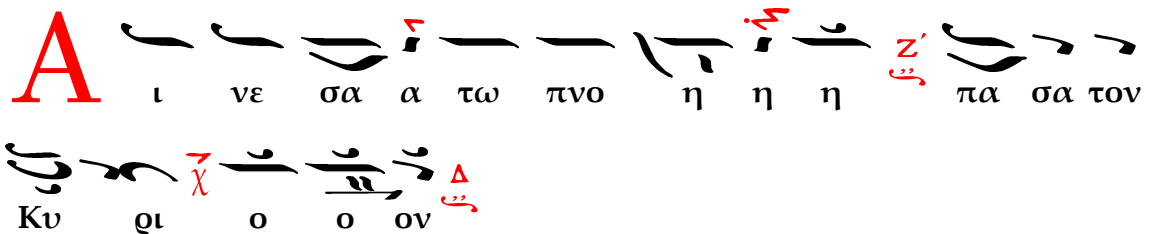
Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (ι' 1-9)

(Ζήτηι τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὸν Ὅρθρον).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τοῦ Ὁρθρου ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτῃς ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον (πρὸ ἐμοῦ) κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῆνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ

χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι-Θ

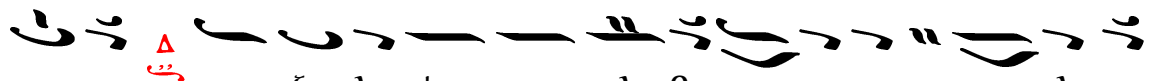
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τῆ Ι ε ρα αρ χῆ πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

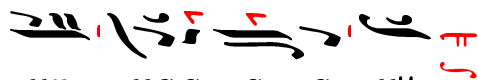
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κῆ πρε σβει αις ε λε

 η μόν ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
 των ^Δ

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος ^Π Πα ^Ϟ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πληῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ^Δ ε ξα λει ψον το α νο ο

 μη μα α α μϞ

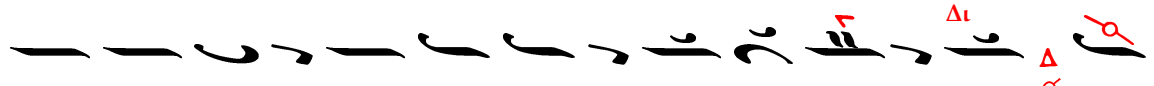
^{Πα}
Π α τε ρων α γλα ι σμα Σπυ ρι δων σο ο φε ^Δ

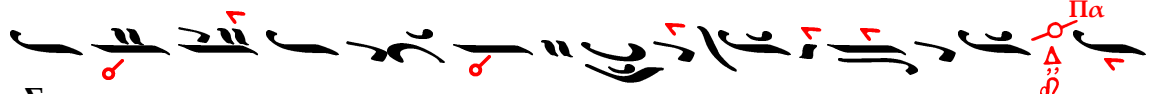

 και α α α κρο θι ι νι ι ι ι ον ^Π τη των θαυ

 μα τω ω ων σϞ αι αι αι γλη ^Δ της οι κϞ με ε ε

^{Πα}

 νης φω τι ζω ω ων τα πε ε ρα α α α τα ^Π και

 της Α ρει Ϟ λυσ σης κα θαι ρε της φα α νεις ^Δ τον

 Σω τη ρα α ι κε ε ε ε τε ε ε ευ ε ^{Πα} σω

 θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ω

 ων ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἀγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῇ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ὠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Υἱὸν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μήτηρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθὼν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Καὶ τοῦ Ἀγίου ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβών, Πάτερ ὡς πραότατος, καὶ συμπαθὴς καὶ καθαρὸς γενόμενος, τὸν ἐπανιστάμενον, τῇ καρδίᾳ μου, καταπράυνον κλύδωνα· ὅπως ἐν γαλήνῃ, θείᾳ γεγονῶς ἀνευφημήσω σε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχὴν, Πάτερ καθηράμενος, θεοειδῆς Σπυρίδων ἐχρημάτισας, καὶ τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν ὑπέρλαμπρον, κατεπλούτισας ἑλλαμψιν· ὅθεν καταυγάζεις, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Δόξα.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυΐδ, σὲ ἀναλαβόμενος, ὁ Πλαστοουργὸς λογικῆς ποιμνῆς ἔθετο, ποιμένα πανάριστον, τῇ ἀπλότῃ καὶ πραότῃ λάμποντα, καὶ τῇ ἀκακίᾳ, Ὅσιε ποιμὴν

καλλωπιζόμενον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παναγία ἄχραντε Ἀγνή φώτισον ἀγίασον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν ψυχὴν μου δέομαι, τὰ νέφη σκεδάζουσα, τῆς ἀγνοίας μου, καὶ τοῦ σκοτοῦς ἐξαίρουσα, τοῦ τῆς ἁμαρτίας, ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένω Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἀγίου. Ὤδὴ γ'.

Ἦχος β'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθεία καταλαμπρύνας, καὶ θεία ταπεινώσει καθωραΐσας, χαρίσματα τοῦ Πνεύματος ὑπεδέξω, διώκειν πνεύματα, λύειν νοσήματα, τῶν πιστῶς τιμώντων σε, Ἱερώτατε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, οἰκτεῖρων τὸν δεόμενον Ἱεράρχα, ὄφιν μετέβαλες, χρυσοῦν εἰς κόσμιον, ἱεραῖς ἐντεύξεις, Πάτερ Ὅσιε.

Δόξα.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας· εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας· πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου εἰσεδέξω, Νόμον σωτήριον, ὡς ἱερώτατος, καὶ θεράπων γνήσιος τοῦ Δεσπότη σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, Θεόνυμφε καταύγασον ἵνα φάλλω· Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ Πανάμωμε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, πλήν σου Δέσποινα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ ποιμνίων προβάτων τὴν τοῦ Χριστοῦ, Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν προχειρισθείς, ποιμὴν θεοπρόβλητος, σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, κακοδοξίας λύκους, ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, ἐν εὐσεβείας πόρᾳ, αὐτὴν ἐκτρέφόμενος· ὅθεν ἀναμέσον, Θεοφόρων Πατέρων, τὴν πίστιν ἐτρένωσας, τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχα μακάριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Προεόρτιον.**

ᾠχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἅπαντες προὑπαντήσωμεν, ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾠσμα καινόν, τῷ ἐκ Κόρης θεόπαιδος, ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σποράς, γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τρωθεὶς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεὶς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόληπτε, θυσιαστήριον θεῖον γενόμενος, αἰτούμενος * πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον Ἱεράρχην Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν νῦν Σπυρίδωνα, τὸν τῆς χάριτος πλάκας δεξάμενον θείας δόξης, καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, καὶ ὡς θερμὸν καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, ὡς τῶν πενήτων προστάτην, καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· οὗτος γὰρ θύων τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, * αἰτούμενος πᾶσι θεῖαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ

θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς Κύπρου. (†348)

Στίχ. Ὁ θαυματουργὸς καὶ τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.

Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοντον λίπε τὸν δε.

Οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ἦν δὲ τὸν τρόπον ἀπλοῦς καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός. Ἐγένετο δὲ ἀπ' ἀρχῆς ποιμὴν προβάτων· ἔπειτα δὲ γυναικὶ προσομιλήσας, μετὰ τὴν αὐτῆς ἀποβίωσιν, Ἐπίσκοπος κατέστη. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἡ χάρις τῶν ἱαμάτων αὐτῷ ἐδόθη παρὰ Θεοῦ, ὥς ἐπωνυμίαν αὐτῷ γενέσθαι τὰ θαύματα. Καὶ γὰρ ἐν αὐχμῷ κατήγαγεν ὑετόν, καὶ πάλιν αὐτοῦ τὴν ἀμετρίαν ἐκώλυσε δι' εὐχῆς. Καὶ μελετώμενον λιμὸν παρὰ τῶν σιτοκαπῆλων ἔλυσε, συμπεσουσῶν αὐτοῖς τῶν ἀποθηκῶν, αἷς τὸν σῖτον συνέσχον. Καὶ ὄφιν μετέβαλεν εἰς χρυσόν· καὶ μετὰ τὸ λῦσαι δι' αὐτοῦ τὴν τοῦ πένητος συμφορὰν, πάλιν τὸν χρυσὸν εἰς ὄφιν ἀποκατέστησε. Καὶ ποταμῶν ρεύματα ἔστησε· καὶ πόρνην τολμήσασαν προσφαῦσαι, τὰ κατ' αὐτὴν ἐξειπὼν, ἔπεισεν ἐξαγορεῦσαι τὰ ἑαυτῆς.

Καὶ τοὺς ἐπὶ λόγοις φρονοῦντας μέγα, ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν Συνόδῳ, δυνάμει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπεστόμισε. Καὶ γυναικὸς τινος παρακαταθήκην ζητούσης, ἥδη οὔσαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα νεκράν, ἐπανερόμενος, ἥ παρετέθη τὰ χρήματα, καὶ παρ' αὐτῆς μαθὼν ἔνθα κέκρυπται, τῇ τούτων κυρίᾳ ἀπέδωκε. Καὶ τὸν βασιλέα Κωνσταντίον τοῦ συνέχοντος πάθους ἀπήλλαξε. Καὶ παῖδα τινὸς γυναικὸς ἀνεζώωσε. Καὶ τὸν κατὰ πλεονεξίαν τὴν αἷγα λαβεῖν βουλόμενον διήλεγξε, τῆς μιᾶς ἐκείνης αἰγὸς πρὸς τὴν μάνδραν, ἀπὸ τοῦ ταύτην ἔλκοντος βία, μεταχωρούσης· μετὰ δὲ τὸ τὴν τιμὴν αὐτῆς ἐπαριθμήσασθαι τὸν ἐξωνούμενον, σὺν ταῖς λοιπαῖς μεινάσης. Ἰάσατο δὲ καὶ τοῦ Διακόνου τὴν ἀφωνίαν· ὃς μικρὰν εὐχὴν ἐπιτραπείς ἐν τινὶ καύματι, διὰ κενοδοξίαν μεγάλην ἐξέτεινε, καὶ εὐθὺς εἰς ἀφωνίαν κατέστη.

Τούτῳ συνυπακούοντες ὥφθησαν Ἄγγελοι, Καὶ τῷ Πνεύματί σου ἀντιφθεγξάμενοι, ἐν τῷ τὴν εἰρήνην συνήθως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διδόναι (ἐν τῷ ἐκφωνεῖν δηλονότι τό, Εἰρήνη πάσι). Τῶν δὲ ἐν λαμπάσι φώτων παρὰ τῶν ὑπηρετῶν ἀναφθέντων ὀλίγων, καὶ τοῦ Ὁσίου δυσχεραίνοντος ἐπὶ τούτῳ, οἱ μὲν μὴ παρεῖναι τινὰς ἔλεγον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ μὴ δεῖσθαι πλείονος δαδουχίας· ἐμαρτυρήθη δὲ τῷ Ἁγίῳ ἄνωθεν, ὅτι θεατὰς μᾶλλον Ἀγγέλους ἔχει ἐν ταῖς εὐχαῖς συμφάλλοντας. Ἡ δὲ ἐν τῷ λύχνῳ, ἥδη μαραινομένου τοῦ ἐν αὐτῷ φωτός, καὶ λήγοντος διὰ τροφῆς ἔνδειαν, ἐξαίφνης τοῦ ἐλαίου ἀνάβλυσις, τίνας οὐκ ἐκπλήττει τῷ θαύματι;

Πολλοῖς δὲ ἐκ προγνώσεως θείας, περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε. Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Τριφυλλίον νουθετήσας, τοῖς ἐν κόσμῳ τερπνοῖς προσκείμενον, ποθεῖν τὰ μέλλοντα μᾶλλον ἔπεισε. Καὶ τὴν μοιχευθεῖσαν γυναῖκα, τὴν ἐξομολόγησιν μὴ δεχομένην, ἀλλ' ἐν τῷ τίκτειν τὸν ἴδιον ἄνδρα πείθουσας, ὅτι ἐξ αὐτοῦ εἶη τὸ ἐγκυμονούμενον, καὶ τοὶ μῆνας εἴκοσι ἀποπλεύσαντα καὶ μὴ συγγενόμενον αὐτῇ, ἐπιτιμῆσας θανάτῳ παρέδωκε.

Τούτῳ θέρους ὥρα, ἐν ἡλίῳ φλέγοντι, δρόσου πλήρης ἡ κεφαλὴ ἐφαίνετο, δηλοῦντος τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπ' αὐτῷ γενησομένην τιμὴν. Ὅπως δὲ ἦν συμπαθής, ἐδήλωσε τὸ συμβάν εἰς τοὺς τὴν ποίμνην αὐτοῦ συλῆσαι ἐπιχειρήσαντας. Οὐ μόνον γὰρ αὐτοὺς ἀορασίᾳ κρατηθέντας τοῦ πάθους ἀπήλλαξεν, ἀλλὰ καὶ κριὸν ἓνα ἐπιδοὺς ἀπέλυσεν, ἐπειπὼν, ὥς ἂν μὴ ὦσι μάτην ἡγρυπνηκότες. Οὗτος τὸ καταπιστευθὲν ποίμνιον ἰθύνας καλῶς, πρὸς

τὴν τῶν Ἀγγέλων πολιτείαν καὶ διαγωγὴν μετετάξατο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποστολείῳ τοῦ Ἀγίου καὶ κορυφαίου Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ λείψανον διασώζεται ἄφθορον ἐν Κερκύρα, ἧς καὶ πολιοῦχος ἀναδέδεικται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Συνετοῦ. (~†270-275)

Στίχ. Τὸν Συνετὸν κτείνουσι ἄφρονες ξίφει.

Τὴν εὐσεβῇ τιμῶντα πίστιν ἐμφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. (†250)

Στίχ. Ὁ Ἀλέξανδρος, εἷς ὢν τῶν θυηπόλων,

Ἄνευ αἵματος, εἷς ἦν καὶ τῶν Μαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀμωναθᾶ τοῦ ἀναχωρητοῦ, τοῦ ἐν τῷ Πηλουσίῳ τῆς Αἰγύπτου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Μισῶ τὰ τῆς γῆς· Ἄγγελοι δέξασθέ με,

Ἀμωναθᾶς ὁ θεῖος ἐκλείπων λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἄνθου, τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ διαλάμψαντος.

Στίχ. Τὸ τοῦ Προφήτου προσφόρως Δαυὶδ λέγων,

Ὡς ἄνθος ἀγροῦ θεῖος Ἄνθος ἐρῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Μαξεντίου, Κωνσταντίου, Κρησκεντίου, Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἐν Τρεβήροις (Trier) τῆς Γερμανίας ἐπὶ βασιλέως Διοκλητιανοῦ καὶ ὑπὸ κυβερνήτου Ρικτιοβάρου (Rictiovarus) ἀθλησάντων. (~†287)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας παρθένου Αὔρας (Abra), θυγατρὸς τοῦ ὁσίου Ἰλαρίου ἐπισκόπου Πικταβίου (Pictavis, Poitiers) ἐν Γαλλίᾳ. (†360)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κορεντίνου (Corentinus), ἀ' ἐπισκόπου Κεμπέρης (Quimper) ἐν Βρεττάνῃ. (†490)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βεννιανοῦ (Finian), τοῦ ἐν τῷ ἄββαίῳ Κλονάρδου (Clonard), διδασκάλου τῆς Ἱρλανδίας καὶ συνιδρυτοῦ τοῦ ἐκεῖσε μοναχισμοῦ. (†549)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κολουμβανοῦ (Columba), κτίτορος καὶ ἡγουμένου τοῦ ἄββαείου Τύρδαγλας (Tyrdaglas) ἐν Ἱρλανδίᾳ. (†552)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Γρηγορίου τοῦ ἐν Ταρρακινῇ (Terracina), μαθητοῦ τοῦ τοῦ ὁσίου Βενεδίκτου, καὶ αὐταδέλφου τοῦ ὁσίου Σπεσιόσου (Speciosus), ἐν Ἰταλίᾳ. (~†570)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κορμάκου (Cormac mac Eogain), ἡγουμένου μονῆς ἐν Ἱρλανδίᾳ. (Ὶ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Κόλμαν (Colman), ἡγουμένου τοῦ ἄββαείου Γλενδαλόχης (Glendalough) ἐν Ἱρλανδίᾳ. (†659)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἀγάθης, μοναχῆς ἐν Οὐίμβόρνη (Wimborne, Dorset) τῆς νοτίου Ἀγγλίας, ἀκολουθου τῆς ὁσίας

Λεώβης (Lioba), βοηθοῦ τοῦ ἐν Γερμανίᾳ ἱεροποστολικοῦ ἔργου τοῦ ἁγίου Βονιφατίου. (†790)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου (Ἰωακεῖμ δὲ τὸ πρῶτον), μητροπολίτου Ζιχνῶν, τοῦ καὶ κτίτορος τῆς κατὰ τὸ Μενοίκιον ὁρος κειμένης ἱερᾶς μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου. (†1333)

Στίχ. Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίον,
Θραύει πονηροῦ πᾶν Ἰωάννης θάρσος.
Ἐγκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν τῆς Μονῆς πόνον.
Ἰωάννην καὶ τεθνηκότα ζῆν λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεράποντος τοῦ ἐν τῇ μονῇ Μόνζα τῆς Ῥωσίας τῷ Θεῷ εὐαρεστήσαντος. (†1597)

Στίχ. Ἐκ παιδὸς δῶρον προσενεχθεὶς Κυρίῳ,
Ἄλλος Σαμουὴλ ἐφάνη ὁ Θεράπων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ ἱεραποστόλου ἐν Ἀλάσκα. (†1836)

Στίχ. Γέρας Γερμανὸς εἴληφεν ἐκ Κυρίου,
Χριστὸν ἐγκόπως διδάξας Ἀλεούτοις.
Πονηροῦ τὰς ἐπάρσεις καταρῥάξας τρισόλβιε,
Γεώδη σάρκα οὐράνωσας φύσεως βίᾳ.
Νύκτα παθῶν μου ζοφώδην τε καὶ ἀσέλγηνον,
Πρεσβειῶν σου φωτὶ δίδωξον πάτερ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♭ Πα ρ

ὥδῃ α'

Χ ρι ςος γε ννα ται δο ξα σα τε Χ ρι ςος εξ ς ρα
νων α πα ντη σα τε Χ ρι ςο ος ε πι γης υ ψω
θη τε α σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η

και εν ευ φρο συ υ νη α νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὥδῃ γ'

Τω προ των αι ω νων εκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευζωσ Υι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε
νσ σαρκω θε ντι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας
η μων α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὥδῃ δ'

Ραβ δος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ
της Χρι σε εκ της Παρ θε νσ α νε ε βλα ση σας
εξ ο ρος ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος
ηλ θες σαρκω θεις εξ α πει ραν δρσ ο α υ λος
και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σσ Κυ υ ρι ι ε

ὥδῃ ε'

Θε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιρ μων της
με γα λης βλ η ης σσ τον αγ γε λον ει ρη νην πα

ρε ε χο με νον α πε ςει λας η μιν ο θεν
 θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ
 νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν
 θρωω πε

ὥδῃ ς'

Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν
 ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη
 Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρ κα
 λα βων δι ε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο
 ρον η ης γαρ εχ υ πε ςη ρευ σε ως την τε κϛ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὥδῃ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βς προ ςαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α πει λην εκ ε ε πτο η θησαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα

τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὥδῃ ἡ

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
Παρ θε νς ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
νδν τες α α να μελ ψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψω τω εις
παν τας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ 8 σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
Αὐτόν.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθορως Θε ον Λο γον τε κσ 8 σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς 8 σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδῃ θ'

Μ ε γα λυ νον ψυ υ χη η μς 8 8 την τι μι
 ω τε ε ραν και εν δο ξο τε ραν των α νωσρα

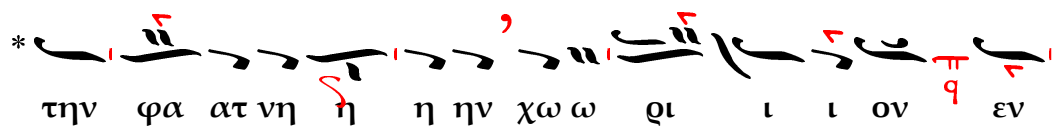
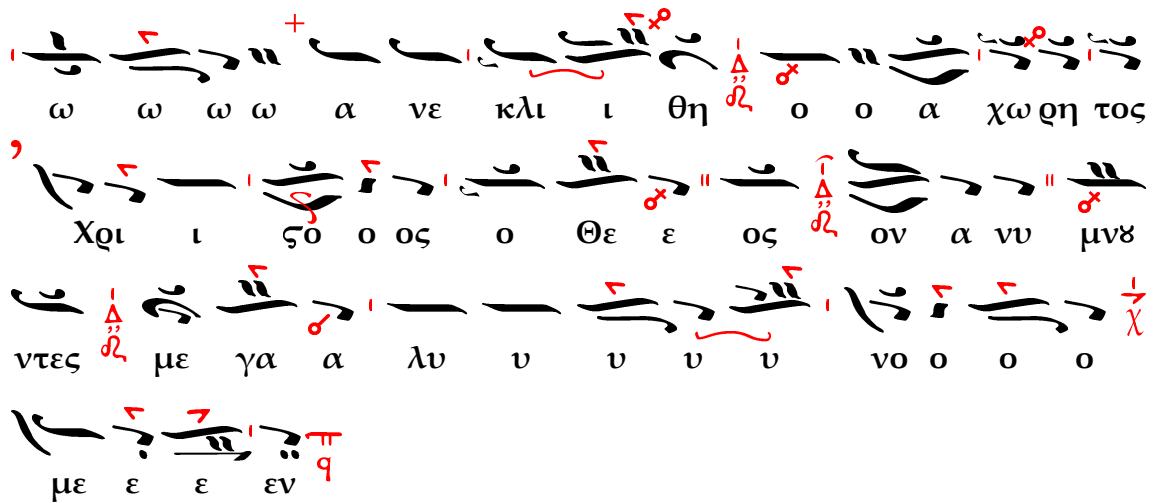
τευ μα των

M υ στη ρι ον ξε νον ο ρω και πα ρα δο ξον
ου ρα νον το σπη λαι ον θρο νον χε ρσ βι κον την
Πααρ θε νον την φα ατνην χω ρι ι ον εν ω ω
α νε κλι θη ο α χω ρητος Χρι σο ος ο Θε
ος ον α νυ μνεντες με γα λυ υ νο ο μεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ᾠδῆς.

M ε γα α λυ νον ψυ υ χη η η μσ σ
τη ην Τι μι ω τε ε ε ραν και αι ε εν
δο ο ξο ο τε ε ε ραν των α α νω σρα
τε ευ μα α α α α των

M υ ση η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε νον ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο
νον χε ρσ σ σ βι ι κον την Πααρ θε ε ε νον
την φα ατ νην χω ρι ι ι ον εν

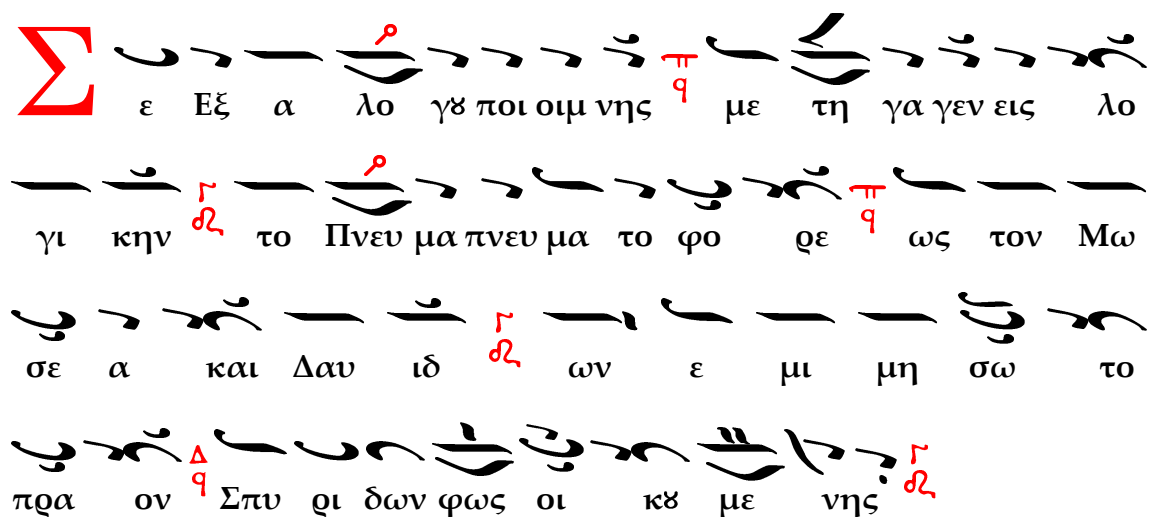

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε. Ἦχος Γα ρ

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

α Συ νο δω Τρι α δα α νε κη η ρυ ξας και
 νε κρως α νε ε στη η σας τον ο φιν χρυ σον ειρ
 γα σω πο τα μδ δε το ρει θρον πα ρα
 δο ξοις προ σε ευ χαις α νε στει λας και δι ηλ
 θες

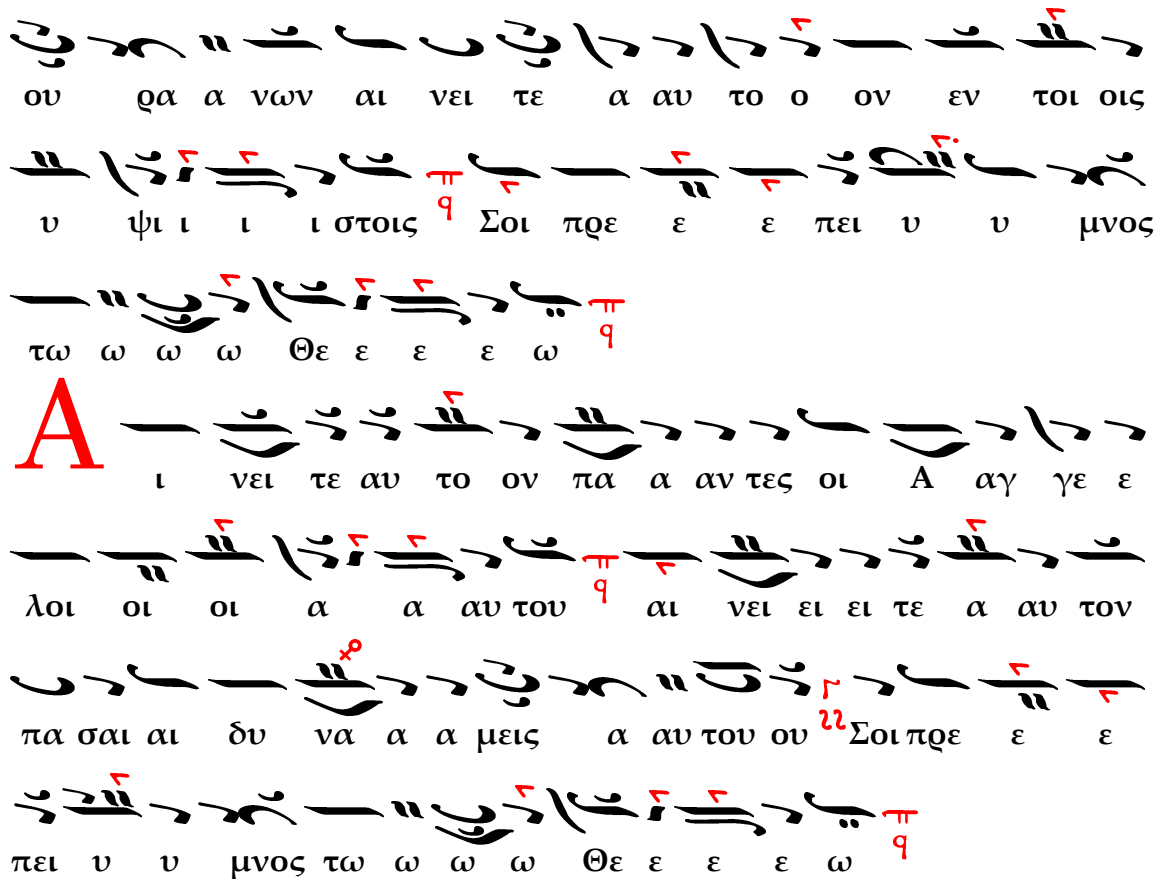
Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ε κυ η σας Πα να α χρα ντε τον Θε ο Θε
 ε ον Λο γον τω κο σμω την σω τη η ρι ον εκ τε
 λδ ντα α παν σο φως οι κο νο μι αν α
 ρι στην δι α τδ το ο σε παν τες υ μνο λο
 γδ μεν α ξι ως ως πρε σβευ δ δ σαν τδ τω
 λυ τρω θη ναι η μας νο σων και πα ντοι ω
 ων κιν δυ νων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ καταλαμπόμενος, τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, Ἀρείου τὸ ληρώδες· ὅθεν ἀπλῶς, δογματίσας Τριάδα πιστῶς, ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, καὶ τὴν σύνοδον ἐκύρωσεν.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτίσι περιλαμπόμενος, καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, τὰς ἰάσεις παρέχων, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τῶν πίστει καὶ νῦν, ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, μὴ ἐλλίπης ὑπερεύχестαι.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης διὰ τῆς πίστεως, τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης,
τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· διὸ τῆς Βασιλείας, τῆς ἄνω λαβών,
μυστικῶς τὸ δηνάριον, ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν
τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ ^M ο ξα α ^{Πα} Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^Π₉

και α ^M γι ω ω ^{Πα} Πνε ευ μα α α τι ^Π₉

Ο ^{B8} σι ε πα τερ ι ε ρα αρ χα Α οι οι

οι δι ι ι ι με ^Π₉ α πο στο λι κης δι δα σκα

λι ας γε νο ο ο με ε ε νος ε ε ε εμ

^{B8} πλε ε ε ε ως ^Π₉ και του θει ου Πνευμα τος κα τα

α γω γι ι ον ^θ₇ δι ε να ρε του πο λι τει ας

^{Πα} α να α α δειει ει ειχθεις ^Π₉ της Εκ κλη σι αστους

^M λυ υ κους δι α δογ μα α τω ων α πη η η η ^{Πα}

^{B8} λα α α α σας ^Π₉ και την ορ θο δο ξο ον πι

^{Πα} ι ι στι ιν σα φω ως τρα α νω ω ω ω ω σας ^Π₉

στυ λος α να δει κνυ υ σαι και ευ σε βει α ας προ

^{B8} ο μα α α χος ^Π₉ ο θεν και θαν μα τουρ γων εν τοι οis ^{Δι}

πε ρα α σιν ^{B8} ο φινεις χρυ σου ουν με τε ε βα α α
 λες ^{Π9} και νε κραν προς ε ρω ω τη η σιν η η ^{Πα}
 η η γει ει ει ει ρας ^{Π9} αλλ ω πα τε ρων α ξι ^{B8}
 α γα α στε ^{Πα} και δι δα σκα α λω ω ων συ νο ο
 ο ο μι ι ι ι λε ^{Π9} τον Σω τη ρα α πρε σβε
 ευ ε ^{Π9} του σω θη ηναι τας ψυ υ χας η η μω ων ^{Π9}

Ἦχος ^{Π9} Λατος

Κ αι νυν και α ει ει και εις τας αι ω νας
 των αι ω νων α μην ^{Π9}

Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τας δα δ λας σδ φυ
 λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ^{Π9} ι να σε δο ξα
 ζωμεν ^{Π9} την ελ πι δα των ψυ χων ημων ^{Π9}

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
 Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^{Π9} Βου ξ

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως ^{Π9} δο ξα εν υ
 πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χρι στε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

μαρτι ι ας του κο οσμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην⁶₇

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να^Δ₂ και εις
τον αι ω να του αι ω ω νος⁶₇

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας⁶₇

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων^Δ₂ και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην⁶₇

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας^Δ₂ κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε⁶₇

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα α σου⁶₇ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α^Δ₂ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι

η μαρ το ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει

ο Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Α γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

A α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος A α γι
ο ος I σχυ υ υ ρο ος A α γι ι ος A α θα α
α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος Πα ρ

T ης συ νο δὸς της πρωτης α νε δειχ θης υ περ μα
χος και θαν μα τερ γος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων πα τηρ
η μων δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις και
ο φιν εις χρυ σον με τε βα λες και εν τω μελ πειν τας
α γι ας σθ ευ χας α γγε λος ε ε σχες συλ λει τερ
γθ εν τας σοι ι ε ρω τα τε δο ο ξα τω σε δο
ξα σαν τι Χρι στω δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
τι δο ο ξα τω ε νερ γυν τι δι α σθ πα σιν ι α α
μα α τα α α α

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

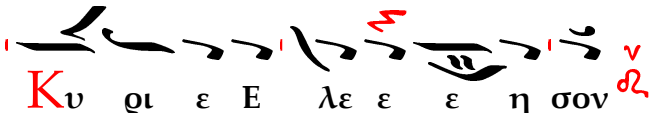
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

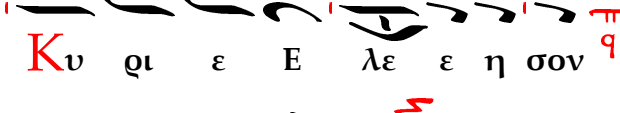
Ἦχος πλ' Νη ς

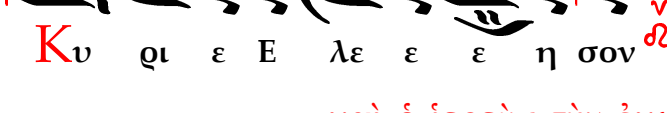
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

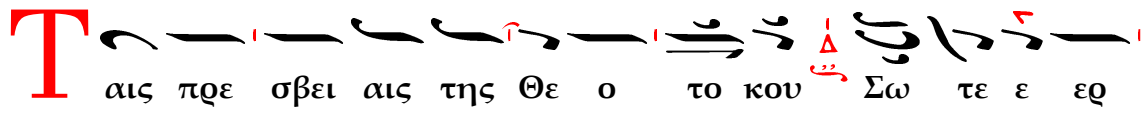
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

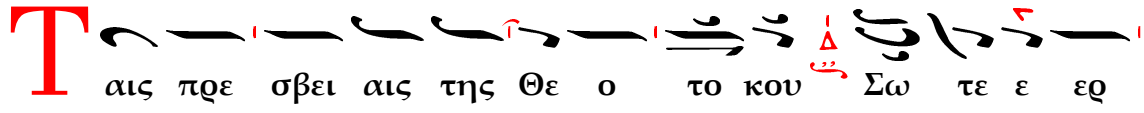
Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ
ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν
σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα' 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα' 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ήβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ήβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

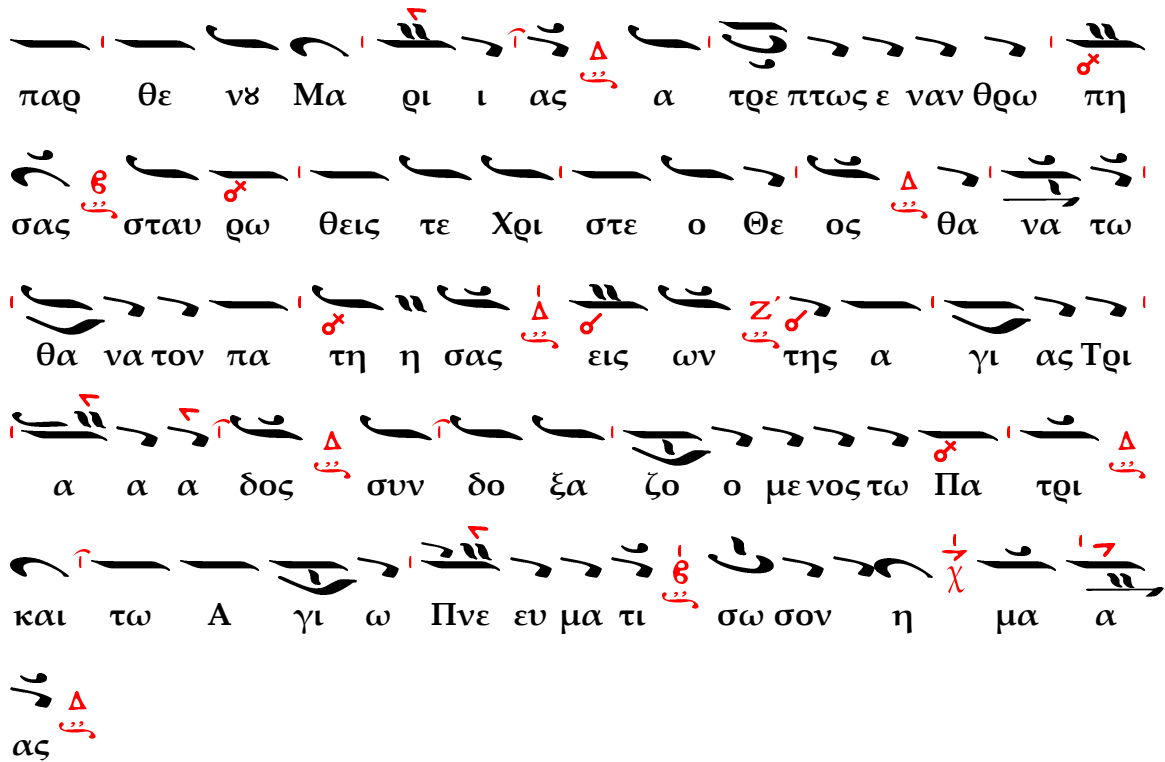
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα νατος υ πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

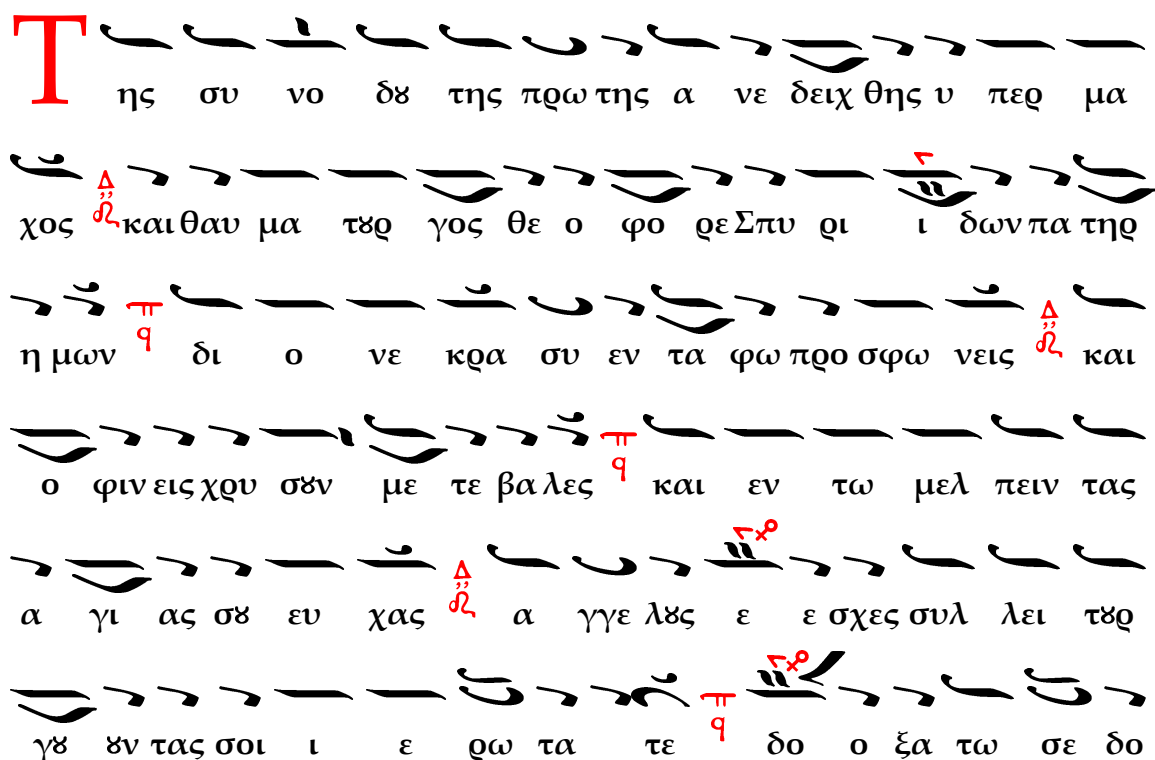
Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.
 (ριε' 6)

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος 9 Πα ρ

ΞΑ ΣΑΝ ΤΙ ΧΡΙ ΣΤΩ ΔΟ Ο ΞΑ ΤΩ ΣΕ ΣΤΕ ΦΑ ΝΩ ΣΑΝ

ΤΙ ΔΟ Ο ΞΑ ΤΩ Ε ΝΕΡ ΓΩΝ ΤΙ ΔΙ Α ΣΧ ΠΑ ΣΙΝ Ι Α Α

ΜΑ Α ΤΑ

Στίχ. β'. Μακάριος ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. (ριὰ' 1)

ΤΗΣ ΣΥ ΝΟ ΔΕ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ Α ΝΕ ΔΕΙΧΘΗΣ Υ ΠΕΡ ΜΑ

ΧΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑ ΤΩ ΓΟΣ ΘΕ Ο ΦΟ ΡΕ ΣΠΥ ΡΙ Ι ΔΩΝ ΠΑ ΤΗΡ

Η ΜΩΝ ΔΙ Ο ΝΕ ΚΡΑ ΣΥ ΕΝ ΤΑ ΦΩ ΠΡΟ ΣΦΩ ΝΕΙΣ ΚΑΙ

Ο ΦΙΝ ΕΙΣ ΧΡΥ ΣΘΝ ΜΕ ΤΕ ΒΑ ΛΕΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΩ ΜΕΛ ΠΕΙΝ ΤΑΣ

Α ΓΙ ΑΣ ΣΧ ΕΥ ΧΑΣ Α ΓΓΕ ΛΩΣ Ε Ε ΣΧΕΣ ΣΥΛ ΛΕΙ ΤΩΡ

ΓΩ ΕΝ ΤΑΣ ΣΟΙ Ι Ε ΡΩ ΤΑ ΤΕ ΔΟ Ο ΞΑ ΤΩ ΣΕ ΔΟ

ΞΑ ΣΑΝ ΤΙ ΧΡΙ ΣΤΩ ΔΟ Ο ΞΑ ΤΩ ΣΕ ΣΤΕ ΦΑ ΝΩ ΣΑΝ

ΤΙ ΔΟ Ο ΞΑ ΤΩ Ε ΝΕΡ ΓΩΝ ΤΙ ΔΙ Α ΣΧ ΠΑ ΣΙΝ Ι Α Α

ΜΑ Α ΤΑ

Στίχ. γ'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δι-καιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. (ρλα' 9)

ΤΗΣ ΣΥ ΝΟ ΔΕ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ Α ΝΕ ΔΕΙΧΘΗΣ Υ ΠΕΡ ΜΑ

ΧΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑ ΤΩ ΓΟΣ ΘΕ Ο ΦΟ ΡΕ ΣΠΥ ΡΙ Ι ΔΩΝ ΠΑ ΤΗΡ

η μων ^π9 δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δ2 και
 ο φιν εις χρυ σον με τε βα λες ^π9 και εν τω μελ πειν τας
 α γι ας σ8 ευ χας ^Δ2 α γγε λ8ς ε ε σ8ες συλ λει τ8ρ
 γ8 εν τας σοι ι ε ρω τα τε ^π9 δο ο ξα τω σε δο
 ξα σαν τι Χρι στω ^Δ2 δο ο ξα τω σε στε φα νω σαν
 τι ^Δ2 δο ο ξα τω ε νερ γ8ν τι δι α σ8 πα σιν ι α α
 μα α τα α α α ^π9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ^π9 Δι - ς

ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ2 και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ^π9 σω σον η μα ας Υι ε ε
 Θε ου ^Δ2 ο εν Α γι ι οι οis θαν μα στο ο ο ο
 ος ^π9

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α ^Δ2

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος ᾠ Πα ρ

Της συ νο δῶ της πρωτης α νε δειχ θης υ περ μα
χος ^Δ και θαν μα τῶ γος θε ο φο ρε Σπυ ρι ι δων πα τηρ
η μων ^π δι ο νε κρα συ εν τα φω προ σφω νεις ^Δ και
ο φιν εις χρυ σῶν με τε βα λες ^π και εν τω μελ πειν τας
α γι ας σῶ ευ χας ^Δ α γγε λας ε ε σχες συλ λει τῶ
γῶ εν τας σοι ι ε ρω τα τε ^π δο ο ξα τω σε δο
ξα σαν τι Χρι στῶ ^Δ δο ο ξα τω σε στε φα νῶ σαν
τι ^Δ δο ο ξα τω ε νερ γῶν τι δι α σῶ πα σιν ι α α
μα α τα ^π

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Τὰ ἄνω ζητῶν. Ἦχος Δι - ρ

Τω πο θῶ Χρι στῶ τρω θεις ι ε ρω ω τα τε ^Δ
τον νῶν πτε ρω θεις ^Δ τη αι γλη τῶ Πνε ευ μα τος ^ε πρα κτι
κη θε ω ρι α την πρα ξιν ευ ρες θε ο ο λη πτε ^Δ

 θυ σι α στη ρι ον θει ον γε νο ο μενος αι τς με

 νος πα α σι θει αν ε ελλαμψιν

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων.

(ἀπὸ κστ' Νοεμβρίου ἕως κδ' Δεκεμβρίου πλὴν τῆς θ' Δεκεμβρίου).

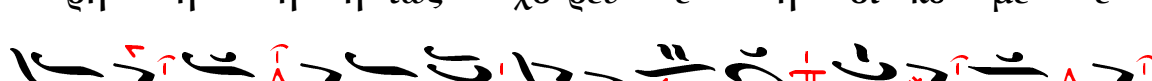
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Πα ρ

 Παρ θε ε νος ση με ρον τον προ αι

 ω νι ον Λο ο ο ο γον εν σπη

 λαι αι ω ερ χε ται α πο τε κειν α πορ

 ρη η η η τως χο ρευ ε η οι κς με ε

 ε ε νη α κς τι σθει ει σα δο ξα σον με

 τα Α γγε ε ε ε λων και των ποι με ε νων

 βς λη θεν τα ε πο φθη η η ναι παι δι ον νε

 ον τον προ αι ω νων Θε ο ο ο ο ον

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι ς

 α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

 ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

Α γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η

σον η η μα ας

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι Θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους (ε' 8-19).

(Ζήτηι τῇ Δευτέρᾳ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος,
ἢ, τῇ Κυριακῇ τῆς κς' ἐβδομάδος)

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρύς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ

πάντων ὧν ἀνταπέδωκε ἡμῖν

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Σοὶ θύσω θύσαναι νεσεως καὶ ἐν ὀ

νόματι Κυρίου ἐπιεικῶς λέγομαι

Τιμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος

τοῦ ὀσίου αὐτοῦ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

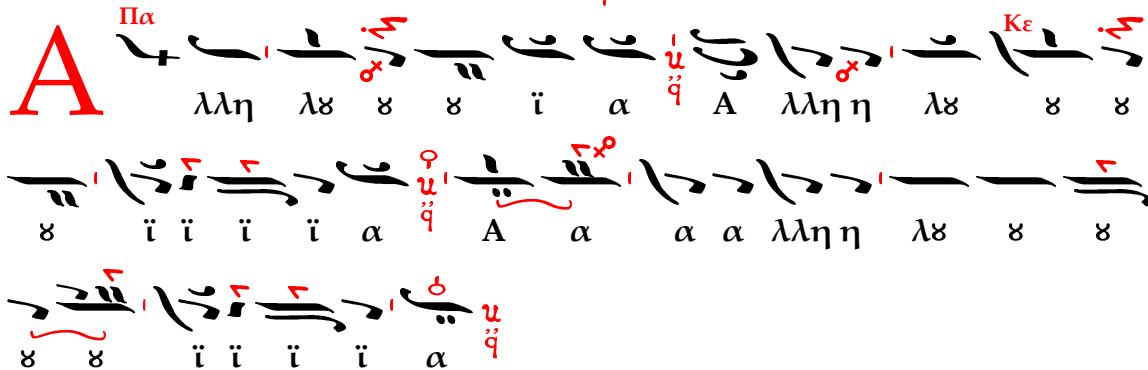
Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

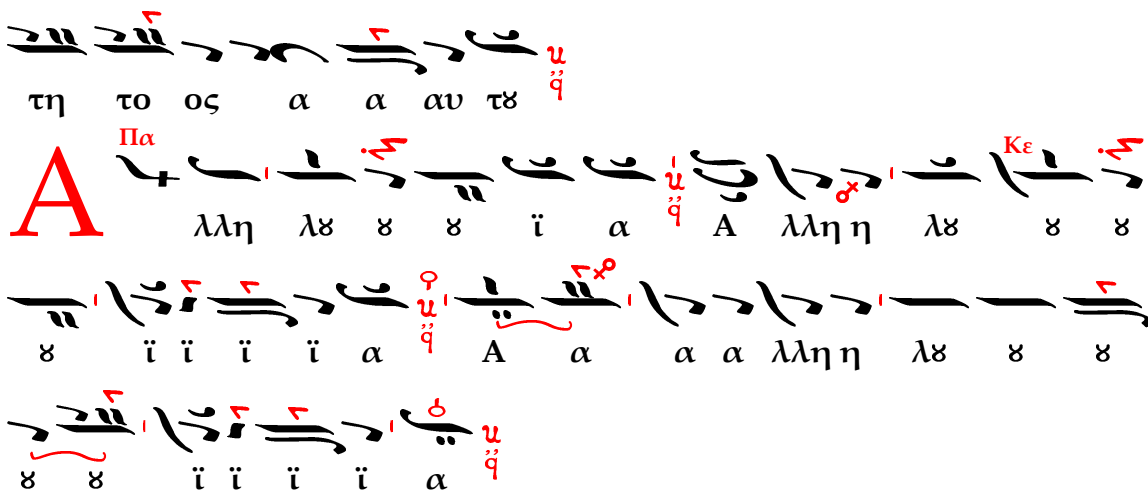
Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγείρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ήχος α'. (Ψαλμὸς ρλα').

Ἦχος ὧ Κε ϝ

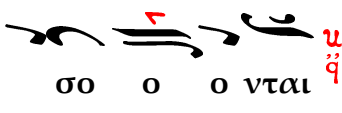

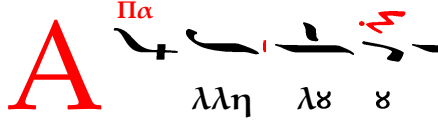
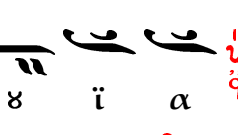
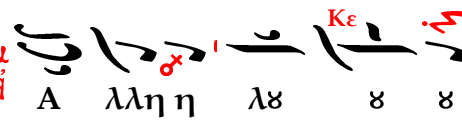
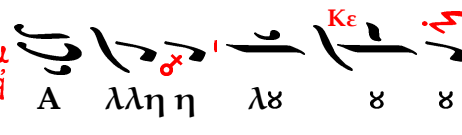
Στίχ. α'. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ

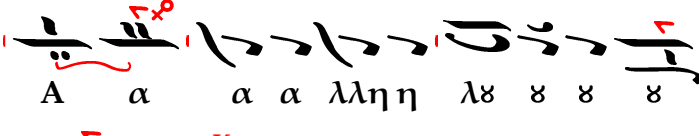
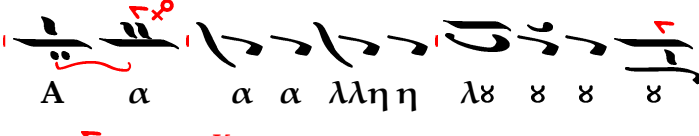

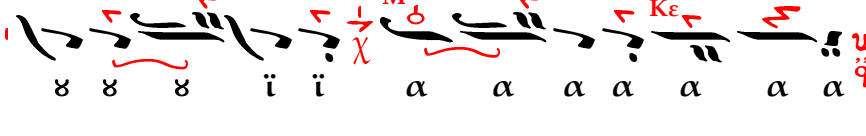
Στίχ. β'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην και οι

 ο σι οι οι σ' α γα αλ λι ι ι α α

 σο ο ο νται

A λλη λ' ι α **A** λλη η λ' ι α

 ι ι ι ι α **A** α α λλη η λ' ι α

 ι ι α α α α α α α α α α α α α α

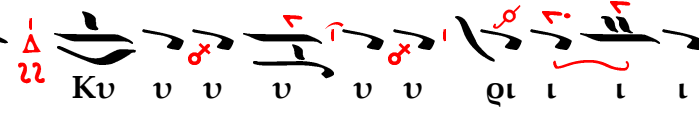
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

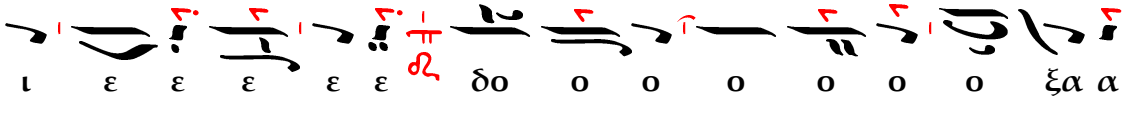
Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 9-16).

(Ζήτει τῇ ΙΓ' Νοεμβρίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Δ ο ξα α σοι **Δ** Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

σολι ολι ολι ολι ^Δ 22

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

^{Δι} ^{ν-Γ' 22}
Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρε ε ε ε Χε ρε ε βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} ως ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
 ο ο ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ο ποι οι ω ω ^Δ Τρι ι α α α α ια α α
 α α α α α α α α α α α α Τρι α α
 α α δι ι ^Δ το ον τρι ι σα α α α
 γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον ^{Ζ' 22}

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰβ' Δι' σ'

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε
ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η ην

Α μη η η ην

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

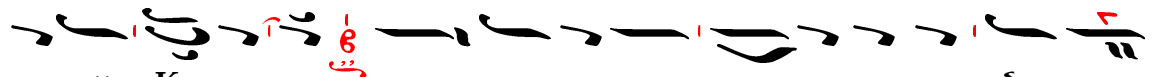
ου υ νο ο ov ζ αι ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Πα αι αι
 αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω αι
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Nη Zw
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ι ι ι αι αι ω ω ω ω ω ω ω ω
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ov ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε σται αι αι κε ε σται αι δι ι ι ι Δι
 ι ι ι ι χι ι ι ι κε ι ι ι ι ι
 Πα χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ε σται αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι και αι αι αι

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Εἰδομέντο φῶς το αληθινόν ἐλάβο
μέν Πνεύμα ἐπουράνιον ἑυρομέν πῖσιν αλη
θη ἀδιαιρέτον Τριᾶδα προσκυνῶμεν
τες αὐτὴ γὰρ ἡ μᾶς ἐξ ἑσῶ σε ἐν

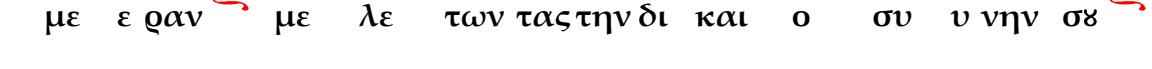
Πληρωθητω στομα ημων αι νεσε

 ως σὺ Κυ ρι ε ο πῶς ἀ νυ μνη σῶμεν τὴν δο ο

 ξαν σὺ ο τι η ξι ῶσας η μας των α

 γι ῶν σὺ με τας χεῖν μυ στη ρι ι ι ι ῶν τη ρη σον

 η μας εν τῷ σῶ ἀ γι ἀ σμῶ ῶ ο λην τὴν η

 με ε ραν με λε των τας τὴν δι και ο συ υ νην σὺ

 Α λλη λῃ ἰ ἀ Α λλη λῃ ἰ ἀ Α λλη

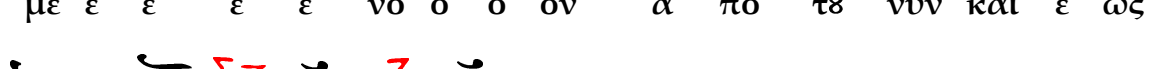
 λῃ ἰ ἀ ἀ ἀ

Ἦχος Δι

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ὃ ευ λο γη με

 νον ἀ πο τῷ νυν και ε ὡς τῷ αι ῶ ῶ νος (δις)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ὃ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον ἀ πο τῷ νυν και ε ὡς

 τῷ αι ῶ ῶ νο ο ος